

**Okružno pismo mreže Crkva i mir (Church & Peace)  
Ožujak/ mart 2012.**

Dragi čitatelji, drage čitateljice!

Dok smo završavali redakciju ovog okružnog pisma, mladić od 23 godine je sijao žalost u prekrasnom gradiću u Francuskoj, potaknuvši raspravu o terorizmu, sigurnosti – i budućnosti mladih u gradovima. I u trenutku dok pišemo upravo ove retke, nemoćan svijet promatra ubijanja koja nižu sve više i više žrtava u Siriji. U trenutku dok prevodimo dijelove ovog pisma, komunikacija među kulturama i vjerama stoji na mjestu, ili se pogoršava, unatoč tehničkim sredstvima koja nam se nude sa svih strana.

Informacije, novosti i razmišljanja ovdje odražavaju viziju i potragu za drugačijim svijetom u kojem se ciljevi i put prema njima podudaraju, ili u kojem se mir i pravda susreću, gdje se ne opravdava niti brani rat ili mržnja, svijet u kojem se prisjeća jučerašnjih pomirenja u potrazi za putovima pomirenja za danas, kako bi se na kraju stvorilo ono što može biti sutra. Utopija? Iluzija? Ili radije nada, duhovna perspektiva!

Slijedeće retke je biskup Ken Unterer posvetio Oskaru Romeru prigodom obilježavanja njegove smrti. One ističu smisao našeg djelovanja pa i kada često ne vidimo opipljive rezultate. Ubijen 1980., Romero svojim životom ovu misao zorno ilustrira:

**Sadržaj:**

**str. 1 Uvod**

**str. 2. Predstojeći susreti Crkve i mir**

**str. 3 Crkve i mir traži novog/ novu tajnika/tajnicu**

**str. 4 Intervju sa članom Upravnog odbora**

**str. 6 „Pravedan mir“ - od Kingstona do Busana**

**str. 8 Europska karta pomirenja**

**str. 9 Novi koordinator IFOR-a**

**str. 10 Etnički i religijski identitet**

**str. 11 Izdanja**

**str. 12 Kamp mladih / Impresum**

*Sadimo sjeme koje će jednog dana rasti.  
Zalijevamo tek posađeno sjeme, znajući da u sebi sadrži buduće obećanje. Gradimo temelje, koji trebaju daljnju nadogradnju.  
Proizvodimo klice čiji će učinak biti puno veći od naših sposobnosti.  
Ne možemo sve učiniti. Osjećamo oslobođenje kada toga postanemo svjesni.  
To nam omogućuje da činimo nešto - i to jako dobro.  
Može biti i nepotpuno, ali i to je početak, korak na putu.  
Prilika da Božja milost može ući i dovršiti započet zadatak.  
Možda nikada nećemo vidjeti konačan rezultat, u tome je razlika između graditelja i radnika.  
Mi smo radnici, a ne graditelji.  
Sluge smo, a ne spasitelji.  
Proroci smo budućnosti koja ne pripada samo nama.*

Ugodno čitanje!

*David-Hellmuth-Rocha*

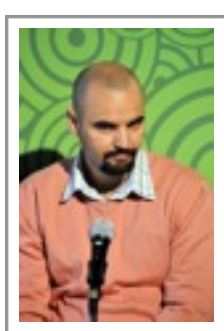
## Srdačan poziv na događaje mreže Crkva i mir Church and Peace u 2012. godini

Regionalna konferencija francuskog govornog područja 26. – 27. travnja / aprila 2012.: s Philippom Gonzalez, sociologom religija

**"Koji korijeni u svijetu bez granica? uzroci i posljedice identitetskog sna.  
Sociološke analize i ogovori Evanđelja"**

Skupština članova mreže od 27 – 29. travnja/ aprila 2012.; na programu je izbor za upravni odbor kao i okrugli stol na temu

**"Europska unija – nedovršen projekt pomirenja –  
rasprava o integraciji zemalja bivše Jugoslavije"**



Na okruglom stolu sudjeluju: Tobias Heider, Nikola Knežević (Teološki institut, Novi Sad), Elisabetha Kitanović (Komisija Crkva i društvo , KEK, Brisel), Snježana Kovačević (Centar za mir, Osijek), moderira Andreas Zumach (novinar, Ženeva)

Mjesto dvaju susreta: kuća Notre–Dame du Chant d'Oiseau, Brisel

Regionalna konferencija njemačkog govornog područja od 23.– 25. studenog/ novembra 2012. s Violom Raheb na temu:

**"Prepoznati sliku Božju u svakom ljudskom biću.  
Kairos dokument o Palestini"**

Mjesto: Thomashof, Njemačka



**Međunarodna konferencija: 30. svibnja/maja – 2. juna/lipnja 2013.**

**„Tražiti dobro građana – odnos između Crkve i države“**

Mjesto: zajednica Christusbruderschaft, Selbitz, Njemačka

## Crkva i Mir (Church and Peace) traži novog/novu glavnog tajnika/glavnu tajnicu

Od 1. siječnja/Januara 2013. tražimo novog/novu nasljednika/nasljednicu naše glavne tajnice. Trenutačno sjedište ureda, koji djeluje širom Europe, nalazi se na adresi: 35641 Schöffengrund–Laufdorf, u blizini Wetzlara, 70 km sjeverno od Franfurta.

### Očekujemo od Vas:

- Povezanost ili otvorenost, te interes za teme kojima se Crkva i mir (Church and Peace) bavi: biti mirovna Crkva / zajednica, nenasilje Evandjelja i mirovne službe
- Sposobnost i interes za otvoreni dijalog s Crkvama o relevantnosti biblijskog nenasilja za Crkvu i politiku
- Istančan osjećaj za aktualne društvene izazove i crkvene diskusije
- Teološki studij, tj. veliki interes za teološku refleksiju
- Ekumenska otvorenost, društvenost preko konfesionalnih, kulturnih, religijskih i nacionalnih granica, kao i iskustva u radu na umrežavanju.
- Višejezičnost<sup>1</sup>
- Dobre usmene i pismene komunikacijske vještine i sposobnosti izražavanja
- Radost u radu na konceptualnim zadacima
- Sposobnost za timski rad
- Spremnost na putovanja i prihvaćanje termina vikendima

### Među Vaše raznolike zadaće spada:

- zastupati mrežu Crkva i mir (Church and Peace) prema van
- Sadržajno i konceptualno pripremiti i provesti internacionalne i regionalne konferencije, odnosno seminare
- Njegovati kontakte sa članovima i u široj mreži
- Komunicirati viziju mirovne crkve u susretima s drugima, preko web stranice, pomoću publikacija i sl.
- Poticati i pratiti teološku suradnju članova mreže Crkva i mir Church and Peace
- Unositi u ekumensku i javnu raspravu stavove mreže Crkva i mir Church and Peace
- Brinuti o konceptualnom razvoju rada mreže Crkva i mir Church and Peace

### Mreža Crkva i mir (Church and Peace) vam nudi:

- Raznoliku mrežu angažiranih članova, grupa i pojedinaca
- Suradnju s internacionalnim, ekumenskim upravnim odborom
- Pregledan tim koji se sastoji od tri zaposlene osobe i honorarnih suradnika
- Opseg radnog mjesta: 24– satni radni tjedan (60%)
- Bruto plaću na temelju zakona o radu u Njemačkoj (TvöD) između 16.500 € i 22.000 € godišnje
- ugovor na dvije godine s mogućnošću produljenja.

Vašu prijavu na natječaj, na temelju koje se može prepoznati Vaša motivacija za ovo radno mjesto, kao i životopis i dvije preporuke očekujemo do 15. svibnja / maja 2012., po mogućnosti e–mailom na adresu: [intloffice@church-and-peace.org](mailto:intloffice@church-and-peace.org).

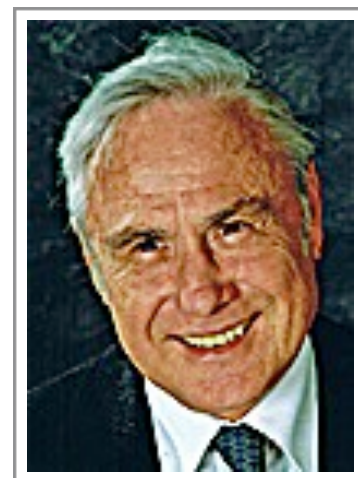
---

<sup>1</sup> Komuniciramo (abecednim redoslijedom) na engleskom, francuskom i njemačkom jeziku. Publikacije Church and Peacea su koliko je god moguće dostupne i na bosanskom/ hrvatskom/ srpskom jeziku.

**Hans Häselbarth, bivši duhovnik zajednice Christusbruderschaft u Selbitzu, tri je godine surađivao s Upravnim odborom mreže Crkva i mir (Church and Peace). U ovom intervjuu govori o svojim iskustvima:**

**Hans, što je za tebe značila suradnja s Upravnim odborom?**

Svoje sam suradnike u Upravnom odboru u ove tri godine naučio iskreno poštivati. Upravo međunarodni sastav je obogatio i proširio moje vidike. Iz toga je nastalo prijateljstvo kojeg ću se rado sjećati. Duhovna perspektiva koja se osjećala u teološkom razmišljanju, u zajedničkim molitvenim trenucima i međusobnoj brizi jednih za druge je tome pridonijela. Naravno, posebno mi se sviđjelo što zajednice kod nas imaju svoje mjesto.



*Hans Häselbarth*

**Je li u tom razdoblju nešto za tebe bilo posebno vrijedno?**

Da, to je bilo sudjelovanje, u što uključujem pripremu i organiziranje, na tri međunarodne konferencije u Selbitzu, Bienenbergu i zajednici Arche de St-Antoine. Nezaboravan je bio zajednički ples s Brigitte Mesdag te iskustvo da su ovdje angažirani ljudi koji razmišljaju i zajedno su na putu u Europu.

Posebno je bitno pri tome bilo sudjelovanje delegacije iz Jugoistočne Europe, koja u tamošnjim napetim odnosima djeluje kao glasnik pomirenja.

**Što preporučaš mreži Crkva i mir (Church and Peace) prilikom svog izlaska iz Upravnog odbora?**

Brine me rascjepkanost mnogih mirovno angažiranih grupa, inicijativa i pojedinaca u našim regijama. Svaka je previše usredotočena na svoj kontekst, slaba s obzirom na brojnost i financijsku moć te ne mogu mnogo toga pokrenuti. Desetljećima sam bio član Saveza za pomirenje i mogao sam zamisliti da se udružimo s njim i inicijativom „Zajedno za Europu“ – da imamo zajednički ured, zajedno prikupljamo sredstva i surađujemo s medijima.

Crkva i mir (Church and Peace), naravno, nosi pečat povijesnih mirovnih crkava i postoji puno osobnih odnosa u koje sam se kao luteran mogao tek postepeno uživjeti. Ali u Evangeličkoj crkvi postoji doista raširen potencijal pacifistički angažiranih ljudi koji nisu nikada ništa čuli o Crkva i mir (Church and Peace). Ja bih stavio naglasak na pozivanje i vrbovanje novih članova u tom smjeru te bih kod crkvenog vodstva tražio ne samo novac, već bih s njima njegovao i kontakte. Nažalost, na obje strane ima predrasuda. Pretpostavljam da je otvorenost danas puno veća nego što mislimo. Nedavno smo doživjeli pomirenje između Luteranskog svjetskog saveza i Menonitske crkve koje se može još puno više ispuniti životom!

**Čemu se nadaš u budućnosti?**

Objavio sam sve što sam u protekle tri godine spoznao na području mirovne teologije u knjižici pod naslovom „I usmjeri naše korake na put mira – Poziv iz Selbitza“ (2011.,





**Sastanak Upravnog odbora u Neuwied u prostorijama Eirene**

30 str.). Ondje opisujem svoju nadu: naša crkva može postati mirovna crkva. Za mene bi to bila poruka nove reformacije za kojom čeznu mnogi ljudi. Dobio sam puno podrške, no želio bih da je bilo više zajedničkog razmišljanja, kako bismo mogli od poznatih pozicija stići do nove orijentacije u Crkvi. Ne mogu reći da sam zadobio saveznike. Primjećujem, u društvu kao i u Crkvi, danas nisu poželjna svjedočanstva. (npr., zar nije Augzburška ispovijest iz 1530., članak 16, sa svojim rečenicama o „vođenju rata u skladu s pravom“ zastarjela i trebala bi biti preformulirana?) Nedostaje mi obvezatnost. Sve može vrijediti. U pluralizmom obilježenoj kulturi razgovora jedva ima mjesta za tvrdnju kako se Božji mir mora smatrati središtem Evanđelja koje se mora slijediti i postići na novi način. Moji uzori su i dalje muškarci i žene ispovijedajuće Crkve u Europi iz sredine prošlog stoljeća. Prema svemu sudeći potencijal nasilja i sukoba će se u mnogim područjima na svijetu povećati u idućim godinama. Kako smo na to pripremljeni? Čekam kairos, kada zajedno iznova pitamo poput slušatelja Petrove propovijedi na Duhove: „Vi muževi, draga braćo – zajedno sa sestrama – što trebamo činiti?“ (Dj 2,37)

**Od 9. do 11. veljače/februara Kees Nieuwerth daje izvješće 'referentnoj grupi' na sastanku u Ženevi o prenošenju poruke od Kingstona do Busana (i dalje). Nadovezuje se na prošlogodišnji Međunarodni ekumenski mirovni saziv (International Ecumenical Peace Convocation – IEPC) na Jamajci.**

Nakon IEPC-a, Središnji odbor Svjetskog vijeća Crkava (World Council of Churches–WCC) odlučio je osnovati 'referentnu grupu' kako bi prenijela opće shvaćanje WCC-a da je pravedan mir njegova jedina politika.

Zadaci ove grupe su uzeti u obzir, sakupiti i procijeniti rezultate IEPC-a i odgovore na IEPC te tako pomoći oko izgradnje ekumenskog konsenzusa za pravedan mir, imajući u vidu 2013. i Skupštinu WCC-a u Busanu.

Pozvali su me prisustvovati tom sastanku u ime mreže Crkva i mir. Kao i u Jamajci, i ovdje je uspjela razumna ravnoteža između različitih crkvenih obitelji i različitih kontinenata. Crkvene obitelji uključivale su anglikance, luterane, ruske pravoslavce, protestante, menonite i kvekere. Došli su iz Sjeverne Amerike, Europe, Šri Lanke, Indije, Papua Nove Gvineje, Eritreje i Tanzanije.

Grupa nije samo evaluirala IEPC, već je i istraživala temu: 'Mir i sigurnost u sve pristunijem globalnom kontekstu'. Osjetio sam potrebu za dokumentom koji će jasno pokazati način na koji sve veće globalno natjecanje oko izvora energije i sirovina na globalnoj ljestvici uzrokuje (oružani) sukob i rat. Na IEPC-u sam predstavio radionicu na tu temu te sam poslao svoj rad da ga sudionici saziva pročitaju na WCC-u. WCC me priupitao slažem li se da moj rad bude jedan od službenih dokumenata sastanka. Naravno da sam vrlo rado pristao!

Prvi dan sam govorio o svom radu i izrazio želju da se referentna grupa složi da nije samo dominantan ekonomski model neuskладiv s održivošću, već nam ni način „kako se obično vode poslovi“ ne pomaže na putu prema pravednom miru: potreban je stvaran preobražaj. Ukazao sam na svoj kratak pregled konkretnih načina, na koje poruka IEPC-a može biti prevedena u akciju WCC-a te na važne rokove i prilike u nadolazećim godinama – također poslije Busana – koje WCC može koristiti za svjedočenje o pravednom miru.

Neki su prioriteti prepoznati:

- kampanje za dokidanje rata i proglašavanje rata ilegalnim;
- intenziviranje kampanje „nulta opcija“ za oružje za masovno uništenje;
- jačanje kampanje protiv trgovine oružjem i protiv širenja malog oružja te
- obnova dijaloga o odgovornosti za zaštitu (R2P)

Sudionici s južne hemisfere odgovorili su da 'rat resursima' i njegove posljedice za tzv. 'energetsku sigurnost' i 'ekonomsku diplomaciju' podcjenjuju politiku nacionalne sigurnosti i vojne taktike, koje je dokument istakao, i što oni cijene. Pravilna i transparentna raspodjela svjetskih resursa je prioritet za pravedan mir, jer on se tiče siromaštva, (eko)pravde i mira.

Konrad Raiserovo predavanje na temu 'Prikupljanje ekumenskih sjećanja o miru, sigurnosti, i pravednom miru kao nastojanju WCC-a' i Dwain Eppovo predavanje 'Razmišljanja o teološkim osnovama za ekumenski angažman za mir i sigurnost: prikupljanje prošlih učešća WCC-a' sastavili su pregled WCC-ovih teoloških stajališta o miru.

Iduća dva dana bila su posvećena IEPC–ovoj evaluaciji i načinu na koji tema „Pravedan mir“ može biti uključena u dnevni red Skupštine u Busanu. Nakon toga vratili smo se na pitanje predstavlja li pravedan mir paradigmu promjene.

Istaknuto je da kršćani moraju priznati sudjelovanje u dugačkoj povijesti oružanog nasilja i vođenja ratova.

Isto tako, može biti nekoliko različitih početnih točaka za pravedan mir koje se međusobno ne isključuju: **osobno obraćenje, međusobna potpora i javno svjedočanstvo**. Njima je zajedničko uvjerenje da je pravedan mir onaj na koji Bog poziva; on je i poklon i poziv.

Prepoznata su pojedinačna područja javnog svjedočenja o pravednom miru:

**1. Odgovornost za zaštitu (R2P):** Ne borimo se toliko s konceptom, koliko s njegovom izvedbom kako bi taj način bio u skladu s pravednim mirom. Ovo može uključivati jačanje civilne sposobnosti održavanja mira i 'održavanja pravde'. Ne možemo sebi priuštiti čekanje još jedne krize (npr. u Siriji), kako bismo postupali vjerodostojno na UN razini, jer u tom slučaju – budući da su vojna sredstva uvijek spremna – krajnji izbor će uvijek biti onaj prvi, a to je vojna opcija!

Napisali smo preporuku u kojoj je navedeno da Svjetsko vijeće Crkava (WCC) treba unaprijediti svoj rad na konceptu odgovornosti za zaštitu (R2P), ponajviše na odgovornosti sprečavanja nasilja i obnove razorenog, istraživanju koncepta održavanja pravde te se treba 'usredotočiti na nenasilne načine intervencije u nasilnim situacijama'. Pobunio sam se protiv riječi 'usredotočiti se' – jer bi to omogućilo korištenje smrtonosnog nasilja u odgovornosti za zaštitu (R2P). Predložio sam da umjesto toga koristimo: **doprinijeti razvoju nenasilnih načina interveniranja**. Prijedlog je jednoglasno prihvaćen.

**2. Ekumenske mirovne službe**, kao što su Ekumenski program praćenja, Kršćanski mirovni timovi (CPT), Međunarodne mirovne brigade (PBI), Program alternative nenasilju (AVP), itd. bi trebalo pojačati.

**3. Izgradnja 'ekonomije za život'** kao alternative dominantnom ekonomskom modelu s težištem na pohlepi koja rezultira 'ratom za izvore–resurse': ovo je još jedan bitan sastojak pravednog mira. Stavljajući odgovornost na sve nas građane, potrošače, porezne obveznike i ulagače koji rade na tome da se pravedno podijele sredstva i riješi strukturno nasilje u prevladavajućem gospodarskom modelu.

**4. Transformativna, restorativna pravda i iscjeljivanje sjećanja:** što uključuje reinterpretaciju, pomirenje i stručno osposobljavanje: odgovornost za obnovu!

**5. Mirovna edukacija** u kongregaciji, zajednici, školama, na fakultetima i seminarima. Trebamo uložiti svoju energiju, vrijeme i sposobnosti kako bi pravedni mir postao integralni dio cijelog rada Svjetskog vijeća Crkava (WCC), ne samo tijekom već i poslije Busana.

Naš zadnji krug razmjene bio je usredotočen na Skupštinu u Busanu gdje je glavna tema: **'Bože života: vodi nas do pravde i mira'**. Odlučeno je da nećemo koncept pravednog mira ponuditi kao (pod)temu, već kao etiku i radnu metodu za Skupštinu u cijelosti. Pravedan mir je način na koji se pristupa i organizira Skupština. On je nova životvorna dimenzija zajedništva Svjetskog vijeća Crkava (WCC). U tom je duhu kratak savjet s našeg sastanka u Ženevi poslan glavnom tajniku i Središnjem odboru.

## „Kako graditi zajedničku budućnost na podijeljenoj prošlosti?“ Europska karta pomirenja bi trebala izaći u rujnu 2012. godine



Ova karta počinje pričom koja se dogodila prije mnogo godina. Za vrijeme susreta njemačkog i francuskog ogranka Saveza za pomirenje u Verdunu smo posjetili podzemne vojne komplekse. Jedna je djevojčica tada upitala svoju majku: "Mama, zašto mi to zapravo razgledavamo?" Da, toliko je naših spomen-mjesta prožeto vojničkim događajima. Ali mi smo još uvijek tu, još nas ima, i u velikom dijelu Europe već skoro 70 godina vlada mir, a rat je tek izuzetak, to ovisi o nečem drugom. Za to su zaslužne inicijative pomirenja!

Projektna skupina u okviru obrazovanja za mirovne stručne snage, šalomdiakoniat s Ekumenskom službom/ Oekumenischer Dienst (udruga koja se od 1. siječnja 2012. zove Nenasilno djelovanje e.V.), pozabavila se tom idejom. Krenuli su u potragu za mjestima, osobama, zajednicama ili simbolima koji u Europi svjedoče o radu na pomirenju, bilo da su zaključeni i time

povijesni ili su još u tijeku. Projektna skupina ih je htjela pretočiti u riječi, učiniti ih opipljivima i prenosivima kako bi na njima mogli učiti te kako bi mirovni aktivisti mogli crpiti nadu, hrabrost i snagu u razočaranjima te nevidljivosti njihovog zalaganja u svakodnevnom mirovnom radu.

Sva su ta svjedočanstva sada ucrtana u kartu Europe koja bi trebala izaći zajedno s dodatnim uputama ove jeseni (može se nabaviti u udruzi Nenasilno djelovanje). Kartu će biti moguće vidjeti u trenutnom izdanju (i uz vašu pomoć proširiti) krajem travnja na zasjedanju mreže Church and Peace (Crkva i mir) u Bruselu.

Maria Biedrawa



**Međunarodni pokret pomirenja (engl. IFOR), član osnivač mreže Crkva i mir (Church and Peace), imenovao je novog međunarodnog koordinatora Francesco Candelarija. (iz IFOR-ovog priopćenja za javnost)**

Francesco je preuzeo ovaj posao sredinom siječnja/januara 2012. u Međunarodnom uredu IFOR-a u Alkmaaru, Nizozemskoj. Ima 30 godina i član je talijanskog ogranka IFOR-a. Njegove dvije prednosti su predanost i iskustvo u međunarodnom radu organizacije. Međunarodni koordinador je ujedno i direktor IFOR-a te je odgovoran za Međunarodni ured. To uključuje animaciju komunikacije u mreži i koordinaciju programa (kao što su program WPP - Žene graditeljice mira i zastupanje IFOR-a u UN-u).

IFOR postoji kao međunarodna mreža od 1919., ali iskra koja je dovela do njezina postojanja zapalila se na Međunarodnoj mirovnoj konferenciji koja je održana u Konstanzu u Njemačkoj 1914.g. uoči Prvog svjetskog rata. IFOR prepoznaje kao svoj poziv djelovanje za mir i nenasilje, protiv rata, za pomirenje, a protiv nepravde. Članovi IFOR-a su ujedinjeni oko poštivanja svakog ljudskog bića čime se obvezuju na nenasilje. Vjeruju da je pomirenje moguće i da je nenasilje put koji vodi prema miru.

IFOR trenutno broji 80 grupa članova u 48 zemalja od kojih su mnoge grupe angažirane u borbi za ljudska prava, izgradnji mira, edukaciji i mirovnim treninzima.

O viziji IFOR-a Francesco kaže: „Organizacija koja, brojeći prethodne i sadašnje članove, posjeduje sedam dobitnika Nobelove nagrade za mir mora igrati važnu ulogu u rješavanju sukoba i međureligijskom dijalogu na međunarodnoj razini.“

Po mišljenju predsjednika IFOR-a, Hansueli Gerbera, imenovanje ovog novog međunarodnog koordinatora događa se u ozračju koje je neizvjesno i presudno. IFOR, koji će proslaviti 100. obljetnicu 2014.g., se mora jasno zauzeti za pravedan mir, nenasilje i pomirenje, kao i brojne druge inicijative.

Francesco Candelari je rođen 10. siječnja 1981. u Torinu, Italiji. U djetinjstvu, dok su njegovi školski kolege i prijatelji gledali Toma i Jerryja na televizoru, njegov ga je otac uputio na čitanje Gandhija i Martina Luthera Kinga. Kako je nenasilje duboko obilježilo njegov razvoj, s 19 godina shvaća da će njegov poziv biti susretanje muškaraca i žena u cijelom svijetu te slušanje njihovih priča koje će bilježiti i povezivati.

Godine 2000. odlazi u Burkina Faso, s namjerom da tamo djeluje kao misionar. No, zapravo su ga Burkinabe spasili, pomažući mu riješiti se svog pretencioznog i etnocentričnog pristupa. Otada je proputovao četiri kontinenta. Najvažnije stanice u njegovom profesionalnom životu su Pariz (2003.), Indija (2005.–2006.) i New York (2008.–2011.). U Indiji je radio na praktičnom području, a u New Yorku u institucijama. Djeluje i kao novinar.



*Francesco Calendari*

## Pitanje identiteta i stranaca glavno je pitanje za Philippa Gonzaleza, govornika na predstojećem frankofonom susretu mreže Crkva i mir (Church and Peace).

Jednog rujanskog jutra, naslovnica besplatnih dnevnih novina privlači moju pažnju: ciriška tvrtka predlaže svojim korisnicima da se podvrgnu DNK testiranju kako bi se otkrilo jesu li oni židovskog porijekla. Prijedlog izaziva negodovanje organizacija koje se bore protiv antisemitizma. Istog dana, Le Monde izvještava o prosvjedima Roma pred Europskom komisijom protiv mjera etničkog profiliranja na koje ih želi prisiliti talijanska vlada, kako bi olakšala njihovu „integraciju“.



*Philippe Gonzalez,  
sociolog religija*

### Opasnost je i dalje prisutna

Ne radi se o anegdotama, takvi događaji otkrivaju središnja pitanja na koji način naša društva shvaćaju pitanje identiteta i stranaca. No, svi načini razmišljanja o tom pitanju nisu prihvatljivi, neki čak ugrožavaju ljudsku osobu.

### Identitet prema želji

U ponudi DNK testiranja upada u oči jedna stvar: identitet se predlaže kao neki dodatak koji možemo steći pomoću nekih drugih osobina. Identitet nije više stvar kulture ili dara, nečega što se dobiva od drugoga – roditelja, učitelja ili prethodnika. On postaje šarolik niz elemenata stečenih po vlastitom stilu upotrebe i ja im se podčinjavam slijedeći želje u tom trenutku. Pripadnost odjednom nije više u odnosu s bilo kojim oblikom angažmana. Jedino što vrijedi je narcisoidna želja stvaranja jednog „ja“, neovisnog o dijalogu s drugim.

### Židovi i Romi žrtvena janjad

Situacija Roma se pojavljuje kao sakriveno lice prethodnog slučaja: rješavamo društveno pitanje pomoću uspostave biometrijske datoteke. Policijski arsenal zaobilazi političke i edukativne mjere koje bi mogle olakšati sudjelovanje Roma u svakodnevnom životu Italije. Biološka „datost“ čini se nadvladava učenje nove kulture. Oglašavanje mišićavih narudžbi kratkoročno je zamijenilo diskretnost i vrijeme koje je neophodno za komunikaciju identiteta ili, još bolje, za međusobno obogaćivanje kultura.

Kada vrijeme otkrivanja i prijenosa ne uspije, kultura nestaje. Odjednom se socijalne kategorije zalede. Prividna tečnost koju nam prodaju oglašivači udvostručuje se u tjeskobu koja proizlazi iz našeg bića. Tada u biološkom tražimo rješenja za kulturalna pitanja. Iznenađujuće, Židovi i Romi su postali žrtvena janjad na Zapadu, skupo plaćajući neka ludila čišćenja. Hoće li nas podmukao rasizam unazaditi u društvu u kojem nam je draža laka zabava televizijskih šou-emisija umjesto da se pozabavimo zahtjevnim zajedničkim promišljanjem o identitetu, gostoprimstvu i zajedničkom životu?

## Otvoriti se prema stranome

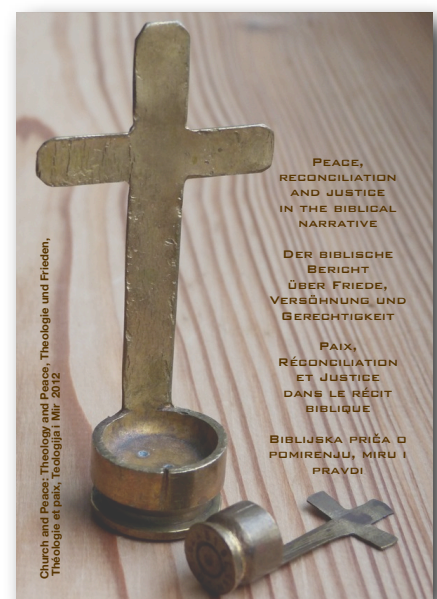
Biblija je prožeta temom stranca, Krist sažima mnoge aspekte ovoga pitanja. Evanđelist potvrđuje: On je došao svojim a njegovi ga nisu primili (Iv 1,11). Ovo odbijanje se objašnjava načinom na koji Isus remeti kategorije tog doba i, ponajviše, osvjetljuje nasilje odnosa koje one uspostavljaju. Razlog zbog kojeg se oni, koji su se susreli s njime, nisu mogli ne priupitati tko je on. Umrijet će kao izgnanik – parija. Međutim, Bog će uskrisiti tog uznemirujućeg stranca.

Ostavljeno nam je izbor između toga da odredimo žrtvenu janjad kako bi osigurali svoj status quo ili da se otvorimo prema drugome, uključujući otvaranje prema slobodi, smrti i uskrsnuću na nov način koegzistencije. A što ako je vježbanje gostoprimstva, kojeg smo primili od Boga preko stranca, obnovljeni život i naš pravi identitet?

## Izdanje:

**Mir, pomirenje i pravda u biblijskom izvještaju – Neal Blough, Crkva i mir, 2012. 4 Eura + troškovi poštarine.**

U ovoj kratkoj brošuri na četiri jezika Neal Blough, voditelj Centra za istraživanje i susrete Saint Maurice u pariškoj regiji, pokazuje kako mir, pomirenje i pravda čine središnju temu biblijskog izvještaja. Povijest spasenja je poziv Crkvama da ozbiljno shvate tu poruku i da je provode u kontekstu suvremenog svijeta.



## Pobijedi zlo dobrim – Transformacija sukoba: duhovni temelj, metode i modeli

Kako teološki utemeljiti izgradnju mira i rad na pomirenju? J.P.Lederach je vodeći teoretičar na tom području, a predavanje, koje je pred vama, je sažet i temeljit prikaz Lederachove misli. Tekst je važan teorijski temelj za mirovno djelovanje aktivista, mirovnih organizacija i vjerskih zajednica kao i svakog građanina/ke željnih da se uključe u izgradnju kulture mira i nenasilja.

## Doživjeti zajedništvo

**živjeti alternativno  
povezati vjeru i svakodnevnicu  
doživjeti iskustva u zajednici**

Bazična zajednica Wulfshagenerhütten nudi za mlade (od 18 do 30 godina) kamp od 26.7.-4.8. 2012.

Htjeli bismo se baviti sljedećim temama:

- **Zajednica s biblijskog stanovišta**
- **Poziv**
- **Pravedno gospodarstvo**

Tko se zanima za naš desetodnevni kamp, molim neka se javi što prije!

[erleben@basisgemeinde.de](mailto:erleben@basisgemeinde.de)

Kotizacija iznosi 50 Eura.

**Bazična zajednica** je kršćanska zajednica koja se nalazi u blizini Kiela.

Ovdje u zajedništvu dobara zajedno živi i radi oko 60 osoba (obitelji & pojedinaца različite dobi).

Ostale informacije o našoj zajednici možeš naći na našoj Internet stranici:

[www.basisgemeinde.de](http://www.basisgemeinde.de)

**Srdačno te pozivamo!**

---

Crkva i mir (Church and Peace)

je evropski savez mirovnih Crkava,

mirovno orijentiranih zajednica, crkvenih zajednica i mirovnih službi.

Redakcija: međunarodni ured Church and Peace

Prijevodi: hrv Judith, Gustav Raffai / lektura Estera Sečen, Ida Pavlić.

Fotografije: ukoliko nije drugačije obilježeno: arhiv Church & Peace

Adresa: Internationale Geschäftsstelle: Ringstraße 14, D – 35641 Schöffengrund,

Tel: +49 6445 5588, Fax: +49 6445 5070, [IntlOffice@church-and-peace.org](mailto:IntlOffice@church-and-peace.org)

[www.church-and-peace.org](http://www.church-and-peace.org)



### **Dobrovoljni prilozi:**

- EURO UPLATE / BANK TRANSFER / VIREMENT: Church and Peace e.V.,  
Kto-Nr: 7361 9602, Volksbank Mittelhessen, BLZ: 513 900 00  
IBAN: DE6951390000073619602, BIC: VBMHDE5F  
Kto-Nr: 1014380015, Bank für Kirche und Diakonie KD-Bank, BLZ: 350601 90,  
IBAN: DE33350601901014380015, BIC: GENODED1DKD
- Švicarska: CEC, 2608 Courtelary, Konto/compte : 30-38150-4,  
BIC/SWIFT: RBAB CH 22240, IBAN: CH44 0624 0016 1072 4100 9
- CHEQUES EN EUROS s naznakom za Church and Peace, CCP Nancy, 0466451X036  
RIB: 20041 01015 0466451X036 41, IBAN: FR93 2004 1010 1504 6645 1X03 641,  
BIC: PSSTFRPPSTR
- Send STERLING CHEQUES made out to "Church and Peace" to Gerald Drewett,  
20 The Drive, Hertford SG14 3DF